

**ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΤΣΜΕΔΕ
ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ, 24 ΙΟΥΝΗ!!!**

ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΟΙ ΚΑΤΩΤΑΤΕΣ ΑΜΟΙΒΕΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ!

Επιχαίρουν το τελευταίο διάστημα διάφοροι εντός και περί την ηγεσία του ΤΕΕ για το υποτιθέμενο «δώρο» της κυβέρνησης, δηλαδή την εγκύκλιο που επιβάλλει στις πολεοδομίες να ελέγχουν κατ'αντιπαραβολή τα όσα καταθέτουν οι μελετητές μηχανικοί στο φάκελλο της άδειας, σε σχέση με όσα έχουν δηλώσει στο ΤΕΕ για να πάρουν τον κωδικό που θα τους επιτρέψει να εισπράξουν την αμοιβή τους. Η κίνηση αυτή προβλήθηκε, περίπου, ως «δικαίωση» του ΤΕΕ για την πρωτοβουλία του σχετικά με τις αμοιβές και ως ιδιαίτερα ελπιδοφόρα κίνηση. Ότι η εξέλιξη αυτή είναι «μπόνους» προς την ηγεσία του ΤΕΕ, δε χωρά αμφιβολία. Δυστυχώς, όμως, για τους αυταπασχολούμενους και τους μικροεπαγγελματίες μηχανικούς, αυτό καμιά σχέση δεν έχει με τα δικά τους συμφέροντα, αντίθετα είναι σε ρήξη και ασυμφιλίωτη αντίθεση μαζί τους. Η εξέλιξη αυτή πρέπει να τους κάνει ακόμα περισσότερο ανήσυχους για ό,τι πρόκειται να επακολουθήσει και πολύ φοβόμαστε ότι είναι ακόμα ένα λιθαράκι στην προσπάθεια κυβέρνησης-ΕΕ-ηγεσίας ΤΕΕ για φαλκίδευση και τελικά κατάργηση του θεσμού της κατώτατης αμοιβής.

Ως γνωστόν, το ΣτΕ έχει από το 2002 καταργήσει την ΚΥΑ του 1989, με την οποία υπολογιζόταν συμβατικά ο κατώτερος προϋπολογισμός (και βάσει αυτού η κατώτερη αμοιβή), υποδεικνύοντας ως νόμιμη λύση τη σύνταξη των αναλυτικών προϋπολογισμών και επί αυτών τον προσδιορισμό των αμοιβών, όπως προέβλεπε το ΠΔ 696/74. Το γεγονός αυτό είναι πολύ σοβαρή εξέλιξη και έχει περάσει «ντούκου» μέχρι σήμερα. Για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, το ΠΔ 696/74 προσδιορίζει αμοιβές μηχανικού βάσει του προϋπολογισμού ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΤΩΤΑΤΕΣ αμοιβές. Μ'άλλα λόγια, **χωρίς κατώτατο όριο προϋπολογισμού δεν υπάρχει κατώτατη αμοιβή**. Επομένως, εφόσον το ΣτΕ κατήργησε τον συμβατικά υπολογιζόμενο κατώτατο προϋπολογισμό, το ερώτημα είναι αν υπάρχει άλλος τρόπος σύνταξης κατώτατου προϋπολογισμού (κι όχι γενικώς αναλυτικού προϋπολογισμού, όπως λέει το ΤΕΕ, συσκοτίζοντας την ουσία του ζητήματος). Η αλήθεια είναι ότι **νομικά κατοχυρωμένος τρόπος υπολογισμού ΚΑΤΩΤΑΤΟΥ προϋπολογισμού σήμερα ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ**. Τόσο τα τιμολόγια του Δημοσίου, όσο και τα τιμολόγια του ΠΔ 515/89 δεν έχουν καμιά σχέση με κατώτατο προϋπολογισμό. Τέτοια ή παρόμοια τιμολόγια υπήρχαν και πριν το 1989, αλλά η αμείλικτη πραγματικότητα της «πιάτσας» τα είχε ήδη από τότε ξεπεράσει με τα γνωστά και μη εξαιρετέα φαινόμενα των εκπτώσεων, του «αθέμιτου» (θεμιτότατου στον καπιταλισμό) ανταγωνισμού κλπ. Στις σημερινές συνθήκες η – προσωρινή μόνο, ενόψει ΜΗΚΙΕ και επερχόμενης επέλασης των μεγάλων ομίλων – επάνοδος στο καθεστώς αυτό, σαφώς και θα χειροτερέψει την κατάσταση ακόμα περισσότερο.

Και εδώ αποκαλύπτεται ο ρόλος του ΤΕΕ. Αντιλαμβανόμενη η ηγεσία του, τη σημασία της εξέλιξης με την απόφαση του ΣτΕ και το τι θα επακολουθήσει, αντί να απαιτήσει από την κυβέρνηση να θεσπίσει εκ νέου κατώτατο προϋπολογισμό (στα 105, τα 110 €/μ² ή σε όποια άλλη τιμή τεκμηριώνεται επιστημονικά ότι ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα), έσπευσε ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΑ να θεσπίσει η ίδια ως κατώτατο ύψος προϋπολογισμού, αυτό που υπολογίζεται με τιμή αφετηρίας τα 110 €/μ² (στην ουσία θεσμοθετώντας άλλον έναν «συμβατικό» προϋπολογισμό, στη θέση εκείνου που κατήργησε το ΣτΕ και μάλιστα χωρίς κανένα έρεισμα σε κάποια διάταξη νόμου) και δεν κάνει δεκτούς τους υποτιθέμενους αναλυτικούς προϋπολογισμούς που υποβάλλουν οι μελετητές μηχανικοί, αν δεν καλύπτουν κατ'ελάχιστον αυτό το ποσόν. Και λέμε «υποτιθέμενους» διότι, στην πράξη, οι μηχανικοί κανέναν αναλυτικό προϋπολογισμό δεν υποβάλλουν. Απλώς, αποδέχονται τον ελάχιστο προϋπολογισμό που υποδεικνύει το ΤΕΕ ως «δικό τους», «αναλυτικό» δήθεν, προϋπολογισμό, ο οποίος δε φαίνεται πουθενά, ούτε υποβάλλεται σε κάποια δημόσια αρχή. Το ΤΕΕ «βγάζει την ουρά του απ'έξω» σ'αυτό, πετώντας την ευθύνη στον μηχανικό, ο οποίος θα είναι έκθετος για ό,τι κι αν συμβεί, μιας και ο νόμος αναγορεύει τον μηχανικό ως τον αποκλειστικό υπεύθυνο για τη σύνταξη του προϋπολογισμού του έργου.

Το αποτέλεσμα είναι ότι ο θεσμός της κατώτατης αμοιβής είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι, την περίοδο που η Επιτροπή Ανταγωνισμού βάλλει κατά της κατώτατης αμοιβής, με επιχείρημα την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και η κυβέρνηση αρνείται να θεσπίσει η ίδια κατώτατες αμοιβές για τους μηχανικούς, τη στιγμή που τα σχέδια για το ΜΗΚΙΕ ξαναβγαίνουν από τη «ναφθαλίνη», έρχεται το ΤΕΕ με αυτή την ενέργεια να «φανεί» ότι τους υπερασπίζεται, αλλά στην ουσία να βάλει τις αμοιβές τους σε ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΚΙΝΔΥΝΟ. Ανόγει ο δρόμος στον οποιονδήποτε – και ειδικά με την εφαρμογή της εγκυκλίου, οπότε και δε θα μπορεί να «γλιστρήσει» από το σύστημα του ΤΕΕ δηλώνοντας ψευδή στοιχεία, όπως κατά κόρον γινόταν το πρώτο διάστημα εφαρμογής του νέου συστήματος – να μπορεί να προσβάλλει στα δικαστήρια το πλαφόν-μαϊμού των 110 €/μ² συμπαρασύροντας μαζί του, στην πράξη, κάθε νομικό περιορισμό για τον κατώτατο προϋπολογισμό του έργου και άρα για την κατώτατη αμοιβή του μηχανικού. Η επερχόμενη μονοπώληση και του κλάδου των ιδιωτικών έργων από τους μεγάλους κατασκευαστικούς ομίλους, από τη μια θα συνθλίψει τη μάζα των αυταπασχολούμενων και μικροεπαγγελματιών και, αφετέρου, θα αξιοποιήσει στη συνέχεια το υφιστάμενο πλαίσιο για την επιβολή μονοπωλιακών τιμών, που θα μετατρέψουν το δικαίωμα στη λαϊκή κατοικία σε ακόμα περισσότερο απλησίαστο και πανάκριβο όνειρο, σε σχέση με σήμερα.

Αν η ηγεσία του ΤΕΕ ενδιαφερόταν να διασφαλίσει και να αυξήσει τις κατώτατες αμοιβές για τους μικρούς μελετητές, τότε ώφειλε πρώτον, να απαιτήσει από την κυβέρνηση να θεσπίσει κατώτατο ύψος προϋπολογισμού (στη βάση επικαιροποιημένων τιμών μονάδας που ανταποκρίνονται στο πραγματικό κόστος των δομικών υλικών, των ημερομισθίων κλπ.) και δεύτερον, να απαιτήσει, επί αυτού του προϋπολογισμού τη διασφάλιση και αύξηση των κατώτατων ορίων αμοιβών των μελετών και επιβλέψεων, με την ανάλογη φυσικά τιμαριθμική επικαιροποίηση. Η «αμέλεια» αυτή του ΤΕΕ, κάθε άλλο παρά «αθώα» είναι. Δείχνει ότι η σταθερή πυξίδα της πολιτικής της είναι η διευκόλυνση της προώθησης της αντιλαϊκής πολιτικής και των αναδιρθρώσεων στον κατασκευαστικό κλάδο, υπέρ των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων και σε βάρος, τόσο των εργαζόμενων μηχανικών, όσο και του δικαιώματος στη λαϊκή κατοικία.